

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Yrsa

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 113.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072289282960/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

Mig lærte Tangkær Vellyst. Vilden Ungersvend
Kun skued da i Qvindens Skønhed Maalet for
Sin Attraa, der bruste kort, og hæved ham
Stolt over hende. Men de vilde Glieders Ruus
Bortdunster brat, og efterlader Siælen slov.
Tit naar paa mine Vikingstog jeg giæsted, snart
En fremmed Konge, snart en Jarl, og saae hans Viv
Med sædelige Lin, og ædle Jomfruer
Som rakte Hornet mig til Velkomst, medens tødt
Blyfærdigheden farved deres Liliekind; –
Da følte jeg, at qvindlig Adel, gode Jarl,
Fortiente meer, langt meer, end Tangkærs Yppighed
Og Olufs Blussen. Langsomt er jeg modnet først;
Mit stolte Hjerter blødnedes; da lærte jeg
At Freia, Frigga, Siofna, Valhals Yndigste,
Ei komme selv, men vise sig i Qvinderne.
Og helligt blev mig meer og meer det ædle Køn,
Og Lyst jeg følte meer og meer til sødt at gaae
I Lænken, som en Qvindes Blik paalagde mig.
Dog fandt jeg aldrig end, hvad Hiertet ønskede sig!
Og Tangkær – Oluf – stod som vrede Spøgelser;
Og vinkte mig fra Yndighedens skønne Lund,
Til fæle Skygger, tunge Phytopyldelser.

REIGIN

Paa hvad Du ytrer smukt og fast med Skialdekunst,
Min ædle Drot, jeg svarer Dig enfoldigt saa:
Den Mand, som cier ingen Viv, kun lever halvt.
Han spilder sig sin Fremtids Haab, og er han Drot,
Da skader han ei sig blot, men sir Fædreland.

HELGE

En Hyrdepige nærmer sig, med hviden Spand
Paa Hovedkrandsens lysegule Flæmminger.
Hun skal husvare først mig med en kiølig Drik
Paa Bænken under Bøgeskyggen. Midlertid
Lad gjøre klart ombord med vore Takkeloug,

Og Anketsnørens Ringe paa det flade Dæk
Lad ordne smukt, at hurtig nu med første Vind
Den skarpe Jernkrog slippe kan Sandbankeerne.

Kæmper gaar et adlyde Kongens Bud

HELGE

Men Du, min vakre Reigin Jarl, kald Pigen hid,
Som husset alt bag Hasselbusken skjuler sig.

REIGIN

Du unge Pige! Stands Din lette Flugt en Stund.
Hist sidder en vansmægtig Mand, som lædskes vil.

YRSA

Det skal han strax. Et Bæger hænger lænket fast
Mig ved min Giord, og hisset er et Kildevæld.

HELGE

næmmer sig

Et Bæger af Din Melk vil bedre styrke vist.

YRSA

forlegen

Ak beed mig ei, om hvad jeg maatte nægte Dig.

HELGE

Tilhører ei Din Fader, Jomfru, Giederue?

YRSA

Nei Herre! Ingen Fader meer tilhører mig.

HELGE

Din Moder?

YRSA

Hviler længst i Gravens kolde Skiod.